

Arrest

nr. 77 123 van 13 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. MICHOLT en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.H.H. (verder: verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten. U zou een Yezidi zijn afkomstig van de provincie Ninewa in Centraal-Irak. U zou in Zummar zijn geboren en in 1999 of 2000 naar Essian zijn verhuisd. U zou tot het vijfde jaar naar de lagere school zijn gegaan. Nadien werkte u als arbeider in de bouw. Uw vader zou majoor zijn in het Centraal-irakese leger. Hij zou in Mosul en Talafar werken. In oktober 2008 ontmoette u (R.N.H.) (OV X) in Lalish. Zij was echter uitgehuwelijkt en verloofd met haar neef Assad. Gedurende een jaar hadden jullie een geheime telefonische relatie. In oktober 2009 liepen jullie samen

weg om in het geheim religieus te huwen. U vreest te worden vermoord door uw schoonfamilie omdat u met haar bent weggelopen en in het geheim met haar bent gehuwd. U vreest ook te worden vermoord door terroristen omdat uw vader in het leger zit en actief is in het bestrijden van terroristen. In 2004 en 2005 zou uw vader telefonische en schriftelijke bedreigingen hebben ontvangen. Ze zouden hebben bedreigd zijn zoon te vermoorden als hij zijn werk bij het leger niet zou stopzetten. U zou samen met (R.) op 13 of 14 november 2010 het land hebben verlaten. Jullie zouden naar Turkije zijn gereisd. Op de dag van uw aankomst in Turkije, zou u uw echtgenote zijn kwijtgeraakt. Uw echtgenote zou alleen zijn verder gereisd naar België waar ze op 26 november 2010 asiel heeft aangevraagd. U zou op 25 november 2010 vanuit Turkije zijn teruggestuurd naar Irak. Op 25 maart 2011 zou u Irak opnieuw hebben verlaten. U zou via Turkije naar België zijn gereisd waar u op 10 april 2011 aankwam en de dag nadien asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van uw religieuze huwelijksakte voor, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw vader, een kopie van een voedselrantsoenkaart, een kopie van een legerbadge, een kopie van een certificaat in verband met de uitreiking van een medaille, een kopie van de medische commissie van het leger en een kopie van twee foto's waarop enkele militairen te zien zijn.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat er ernstige twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit Zummar/Essian in Centraal-Irak.

Om te beginnen legt u geen enkel document voor ter staving van uw vermeende identiteit en afkomst. Bovendien spreekt u zich tegen over of u al dan niet een nationaliteitsbewijs had in Irak. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebt u verklaard dat u nooit een nationaliteitsbewijs hebt gehad, terwijl u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde dat uw nationaliteitsbewijs werd afgepakt door de smokkelaar (CGVS, 05/09/2011, p. 12).

Vervolgens is uw kennis omtrent uw regio zeer beperkt te noemen en zelfs strijdig met de informatie van het Commissariaat-generaal. Zo kunt u enkel Ber(i)stak en Baadre opnoemen als dorpen in de buurt van Essian (CGVS, 05/09/2011, p. 14-15). Buiten die twee kunt u geen andere dorpen opnoemen terwijl er rond Essian toch nog heel wat dorpen liggen, ook tussen Essian en Ain Sifne (Sheikhan), waar u toch een heel jaar zou hebben gewoond. Van Baadre zegt u bovendien dat het op 15 kilometer van Essian ligt terwijl Ain Sifne volgens u op maar 5 kilometer van Essian ligt (CGVS, 05/09/2011, p. 14). Dit klopt niet met de informatie van het Commissariaat-generaal. Ain Sifne ligt duidelijk verder van Essian dan Baadre. U weet niet welke dorpen er tussen Essian en Talafar liggen of welke dorpen er tussen Essian en Mosul liggen, terwijl u hebt verklaard dat u daar met uw vader bent geweest en u in Mosul hebt gewerkt (CGVS, 05/09/2011, p. 11, 13 en 16). U kunt geen Arabisch en geen Koerdische dorpen opnoemen in de buurt van Essian. U kunt enkel zeggen dat de Koerden in Dohuk wonen en de Arabieren in Mosul (CGVS, 05/09/2011, p. 17). Voor iemand die afkomstig is van betwist gebied tussen Centraal en Noord-Irak mag toch worden verwacht dat hij weet in welke dorpen in zijn omgeving er Koerden en wonen en waar Arabieren gezien de recente geschiedenis van spanningen tussen beide bevolkingsgroepen. U weet niet welke rivier er door Mosul loopt. Dit is opmerkelijk aangezien u hebt verklaard dat u in Mosul hebt gewerkt. U kunt ook niet aangeven waar in Mosul u hebt gewerkt (CGVS, 05/09/2011, p. 13). U weet evenmin welke twee belangrijke rivieren er door Irak lopen (CGVS, 05/09/2011, p. 19). Dit is toch wel zeer opvallend aangezien Irak voor een groot deel in en rond het stroomgebied van de rivieren de Eufraat en de Tigris ligt. Er mag toch worden verwacht dat iedereen die in Irak naar school is geweest, heeft gehoord van de twee rivieren die er door Irak lopen. (U zou tot uw 17 jaar naar school zijn gegaan CGVS, 05/09/2011, p. 12). In dit verband moet eveneens worden vastgesteld dat u, hoewel u zelf beweert dat er veel provincies zijn in Irak, u er slechts vier kunt opnoemen (CGVS, 05/09/2011, p. 14). Dit is opmerkelijk, aangezien u tot uw 17 jaar naar school bent gegaan en er dus toch mag worden verwacht dat u weet welke provincies er zijn in Irak. Ook dient te worden vastgesteld dat u Zummar, het dorp waar u beweert geboren te zijn, niet kunt situeren ten opzichte van Essian. U kunt enkel zeggen dat Zummar tot Talafar behoort, maar u kunt niet zeggen waar het dorp juist ligt (CGVS, 05/09/2011, p. 16).

Over de grens tussen Centraal-Irak en Noord-Irak legt u verwarrende en tegenstrijdige verklaringen af. Aanvankelijk verklaarde u dat u nooit de grens bent overgestoken tussen Centraal-Irak en het gebied bestuurd door de Koerdische regionale autoriteit of Noord-Irak (KRG) (CGVS, 05/09/2011, p. 3). Gevraagd of u die grens niet bent overgestoken om van Essian naar Europa te reizen, zegt u, dat u die grens wel bent gepasseerd en dat u ze legaal bent overgestoken (CGVS, 05/09/2011, p. 3). U kunt echter niet zeggen aan welke controlepost u die grens dan zou zijn overgestoken (CGVS,

05/09/2011, p. 3). Meer nog, u zegt dat u geen controlepost bent tegengekomen tussen Essian (Centraal-Irak) en Ibrahim Ghalil (Noord-Irak), wat dan weer niet lijkt te rijmen met uw bewering dat u legaal de grens hebt overgestoken. Nogmaals gevraagd of er controle is aan de grens tussen Centraal-Irak en KRG gebied, zegt u dat u het niet weet (CGVS, 05/09/2011, p. 4). Dit is opmerkelijk aangezien, volgens de informatie van het Commissariaat-generaal er controleposten zijn bij alle invalswegen uit de provincie Ninewa (waaronder Essian) naar KRG gebied. Dat u dat niet weet, is zeer onwaarschijnlijk. Verder blijkt u die eerst zegt dat hij nooit de grens heeft overgestoken, om vervolgens te stellen dat hij ze één keer zonder enige vorm van controle heeft overgestoken, wel de procedure en controles om die grens over te steken kan uitleggen en blijkt vervolgens ook dat u reeds zulke controles hebt ondergaan (CGVS 05/09/2011, p.15-16). Dat u dergelijke incoherente verklaringen aflegt over het feit of u al dan niet de grens met Noord-Irak heeft overgestoken, doet ernstig twijfelen aan de oprechtheid van uw verklaringen, en kan moeilijk overtuigen van uw beweerdde herkomst.

Verder moet worden vastgesteld dat u de naam van de partij van Saddam Hussein niet kunt benoemen (CGVS, 05/09/2011, p. 13). Dat iemand die beweert geboren en getogen te zijn in Centraal-Irak, de naam van de partij van Saddam Hussein niet kent is weinig geloofwaardig. Deze partij had tot 2003 de macht in handen in Centraal-Irak, waaronder uw regio, en controleerde als dusdanig de ganse Centraal-irakese samenleving. De partij was alom tegenwoordig in de Irakese samenleving en oefende een dergelijke grote invloed uit dat kan worden verwacht dat iemand die geboren en getogen is in Centraal-Irak de naam van deze partij kent. Dat u dit niet weet laat weinig ruimte geloof te hechten aan uw beweerdde herkomst uit Irak.

Verder dient te worden opgemerkt dat u niet weet in wanneer in 2003 het regime van Saddam Hussein ten val werd gebracht. Bovendien legt u over het moment van de val van het voormalige regime weinig overtuigende en zelf foutieve verklaringen af (CGVS, 05/09/2011, p. 17) Zo beweerdde u dat er tijdens de val van het regime van Saddam Hussein in 2003 geen bombardementen zijn geweest in Essian en Ain Sifne of in de buurt van Essian (CGVS, 05/09/2011, p. 18). Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal werden zowel Essian, Ain Sifne als Ber(i)stak getroffen door bombardementen. Nog volgens u, waren er buiten de Amerikaanse, geen andere troepen die Ain Sifne en omgeving hebben ingenomen ten tijde van de inval in Irak in 2003 (CGVS, 05/09/2011, p. 18). Dit klopt evenmin met onze informatie. Zowel de Amerikanen als de Peshmerga's zijn Ain Sifne en omgeving binnengevallen. Dergelijke foutieve informatie over zulke belangrijke gebeurtenissen in uw omgeving, doet andermaal ernstig twijfelen aan uw beweerdde herkomst. Voorts kent u de naam niet van de Amerikaanse bestuurder die Centraal-Irak heeft bestuurd onmiddellijk na de val. U zegt dat Bush iemand naar Irak heeft gestuurd maar u kent zijn naam niet (CGVS, 05/09/2011, p. 18). Dit is opmerkelijk aangezien Paul Bremer die van mei 2003 tot 28 juni 2004 bestuurder was van Irak, toch algemeen bekend is in Irak.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u geen namen kent van Koerdische partijen (CGVS, 05/09/2011, p. 18). Van iemand die, in de door de Koerdische regering betwiste gebieden woont, mag toch worden verwacht dat hij namen kent van Koerdische politieke partijen. Deze spelen in het licht van de betwisting van het gebied immers een belangrijke rol. Voorts kunt u geen enkele naam geven van terroristische organisaties, buiten de Muhadjdeen, die actief zijn in Irak, terwijl u wel beweert dat uw vader actief was in het bestrijden van terroristen (CGVS, 30/06/2011, p. 13; CGVS, 05/09/2011, p. 8, p. 9). Gezien de impact van de activiteiten van dergelijke organisaties in uw beweerdde regio van herkomst, is het weinig geloofwaardig dat u geen enkele naam kan opgeven. Over het geld dat in omloop was in Centraal-Irak ten tijde van het regime van Saddam Hussein legt u foutieve verklaringen af. U beweerdde dat er muntstukken van 250 en van 1000 in omloop waren en bankbiljetten van 5000 en 10.000. Ook van hogere bedragen zouden er nog biljetten geweest zijn maar die kunt u zich niet meer herinneren (CGVS, 05/09/2011, p. 16). Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal werden de muntstukken in Centraal-Irak vanaf 1992 (toen u 5 jaar oud was) echter volledig afgeschaft. Dat u bijgevolg munten opgeeft voor het geld ten tijde van Saddam Husayn, is uiterst merkwaardig. Nog volgens onze informatie bestond er helemaal geen bankbiljet van 5000 dinar ten tijde van het regime van Saddam Hussein. Een bankbiljet van 10.000 dinar bestond wel maar dat werd enkel voor grote transacties gebruikt o.a. tussen banken. Hogere waardes dan 10.000 van bankbiljetten bestonden er niet.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerdde afkomst uit Essian in Centraal-Irak. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ernstig ondermijnd.

Bovendien blijkt dat u en uw echtgenote tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen hebben afgelegd over jullie relatie en huwelijk waardoor de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig wordt onderuit gehaald.

Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie religieus zijn gehuwd in Essian (Centraal-Irak) in oktober 2009 (Verklaring DVZ, 27/04/2011). Uw echtgenote heeft bij de

Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat jullie religieus zijn gehuwd op 7 oktober 2009 in Derabun (District Zakho) (Noord-Irak) (OV 6.729.488, Verklaring DVZ, 09/02/2011). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal wijzigen jullie echter jullie tegenstrijdige verklaringen van bij de Dienst Vreemdelingenzaken en beweren jullie dat jullie zijn gehuwd op 1 oktober 2009 in Ain Sifne (Sheikhan), zoals ook vermeld op de religieuze huwelijksakte die u voorlegt (CGVS, 30/06/2011, p. 3). Er mag van jullie toch worden verwacht dat jullie coherente verklaringen afleggen over waar en wanneer jullie zijn gehuwd. Zeker aangezien jullie vermeende huwelijk de oorzaak is van uw problemen met uw schoonfamilie (CGVS, 30/06/2011, p. 7).

Hierbij aansluitend legden u en (R.) uiteenlopende verklaringen af over waar jullie na jullie huwelijk zouden hebben verbleven. Voorts verklaarde u dat jullie op 1 oktober 2009 in Lalish hadden afgesproken. Die dag zouden jullie samen naar Derabun (in Noord-Irak) zijn gegaan waar jullie 2 weken zijn gebleven. Na die twee weken zouden jullie naar Ain Sifne zijn gegaan waar jullie zijn gehuwd (CGVS, 30/06/2011, p. 4-5). Dit klopt niet met uw eerdere verklaring en de huwelijksakte die u voorlegt dat jullie zijn gehuwd op 1 oktober 2009. Uw echtgenote beweert in tegenstelling tot u dat jullie op 1 oktober vluchtten naar Derabun en nog diezelfde dag in Diezelfde dag zouden jullie naar Ain Sifne zijn gegaan om te huwen en vervolgens nog dezelfde dag zijn teruggekeerd naar Derabun om daar dan twee weken te verblijven.

Hierbij aansluitend legden u en (R.) uiteenlopende verklaringen af over waar jullie na jullie huwelijk zouden hebben verbleven. Na de twee weken in Derabun zouden u en uw echtgenote in Ain Sifne hebben gewoond bij de zoon van Tahseen Beg (Mir van de Yezidi's) voor de periode van een jaar ongeveer. In dat jaar zouden jullie af en toe bij uw ouders in Essian hebben gelogeed en ook soms in Lalish in de bezoekerszaal van Tahseen Beg, maar in Lalish zou u nooit in iemands thuis hebben gelogeed. Een maand voor jullie vertrek zouden jullie bij uw ouders in Essian zijn gaan wonen (CGVS, 30/06/2011, p. 5-6). Uw echtgenote legt hierover echter heel andere verklaringen af. Na die twee weken gingen jullie voor de periode van een jaar bij de Mir wonen. Volgens uw echtgenote heeft de Mir twee huizen: één in Lalish en één in Ain Sifne en verbleven jullie langer in zijn huis in Lalish dan in zijn huis in Ain Sifne. Nog volgens uw echtgenote verbleven jullie dat jaar eerst een maand in Lalish bij de Mir thuis, dan een maand in Ain Sifne en dan afwisselend tussen Lalish en Ain Sifne. Bovendien rept uw echtgenote er met geen woord over dat jullie in die periode ook af en toe bij uw ouders gingen logeren. Hierover legt uw echtgenote echter weinig coherente verklaringen over af. Zo verklaart ze bij de aanvang van het gehoor op het CGVS en tijdens haar gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie er een maand zou hebben verbleven voor jullie vertrek uit Irak (CGVS 30/6/2011 p.2, Verklaring DVZ, vraag 9). Later tijdens haar gehoor verklaart ze dat jullie in oktober 2010 bij uw schoonouders zijn gaan wonen. Ze weet echter niet exact voor hoelang. Op 13 of 14 oktober 2010 zouden jullie van daaruit samen het land hebben verlaten (CGVS, 30/06/2011, p. 5). Dit houdt in dat jullie niet meer dan twee weken bij uw ouders zouden zijn gebleven. U beweert dan weer dat jullie een maand voor jullie vertrek bij uw ouders in Essian zijn gaan wonen (CGVS, 30/06/2011, p. 5-6 en dat jullie Essian hebben verlaten op 13 of 14 november 2010 (CGVS, 30/06/2011, p. 5).

Verder dient te worden opgemerkt dat u beweert dat de Baba Sheikh (de geestelijke leider van de Yezidi's) aanwezig was op uw vermeende huwelijk, maar dat u zijn naam niet kent (CGVS, 30/06/2011, p. 3). Het is bevreemdend dat een Yezidi de naam van zijn geestelijke leider niet kent, zeker als die aanwezig was op zijn huwelijk en als die naam vermeld staat op de huwelijksakte die hij voorlegt. Naast de Baba Sheikh vermeldt u de mukhtar van Essian en twee onbekende getuigen (CGVS, 30/06/2011, p. 3). Uw echtgenote daarentegen rept met geen woord over de aanwezigheid van de Baba Sheikh. Zij beweert dat de Mir Tahseen Beg, de mukhtar van Essian en twee onbekende getuigen aanwezig waren op jullie vermeende huwelijk (CGVS, 30/06/2011, p. 3). De Mir en Baba Sheikh zijn nochtans andere personen, een onderscheid dat u als Yezidi verondersteld wordt te kennen. De Mir is de wereldse leider van de Yezidi's en Baba Sheikh is de geestelijke leider. Daarbij aansluitend is het zeer opvallend dat noch u, noch Sivistian de namen van de getuigen op jullie huwelijk kennen, zelfs al staan die vermeld op de huwelijksakte die jullie voorleggen (CGVS 30/6/2011 p.3).

Verder is het opmerkelijk dat zowel u als uw echtgenote beweren dat er niets symbolisch werd gedaan om het huwelijk te bevestigen (CGVS, 30/06/2011, p. 3, OV 6.729.488, 30/06/2011, p. 11). Terwijl bij een religieus Yezidi huwelijk de bruid en de bruidegom gezamenlijk een stuk brood breken en eten als symbool van de echtverbintenis. Het is ook vreemd dat uw echtgenote niet weet in welke periode er niet mag worden gehuwd, volgens het Yezidi geloof (OV 6.729.488, CGVS, 30/06/2011, p. 11). Aangezien jullie beweren te zijn gehuwd volgens de Yezidi traditie mag er toch worden verwacht dat zij dat zou weten (OV 6.729.488, CGVS, 30/06/2011, p. 11). Zeker aangezien er volgens de Yezidi traditie strenge regels in acht dienen te worden genomen met betrekking tot de periode waarin men kan huwen.

Ook over jullie beweerde geheime relatie leggen jullie onwaarschijnlijke en tegenstrijdige verklaringen af. U beweert dat u vanaf oktober 2008 gedurende een jaar een telefonische relatie met (R.) had.

U beweert dat u één of twee keer om de twee dagen telefonisch contact had. (R.) belde dan met haar GSM naar uw GSM. U liet uw GSM rinkelen en dan belde u met uw GSM terug naar haar GSM (CGVS, 30/06/2011, p. 8-9). Uw echtgenote verklaarde echter dat ze niet met haar eigen GSM naar u belde maar met die van haar nicht (OV 6.729.488CGVS, 30/06/2011, p. 8). Dat u niet wist dat ze u met de GSM van haar nicht belde is opmerkelijk. Als jullie gedurende een jaar een geheime telefonische relatie hadden en als uw echtgenote u het GSM nummer van haar nicht had gegeven omdat haar broer haar GSM controleerde, is het toch wel onwaarschijnlijk dat ze u dat nooit heeft verteld (OV 6.729.488, CGVS, 30/06/2011, p. 9). Verder blijken jullie verklaringen over welke van uw echtgenotes familieleden op de hoogte waren van jullie relatie uiteen te lopen. Zo hebt u verklaard dat de ouders van (R.) niet op de hoogte waren van jullie geheime relatie (CGVS, 30/06/2011, p. 9), terwijl uw echtgenote heeft verklaard dat haar ouders wel degelijk op de hoogte waren omdat haar broer het hen had verteld (OV 6.729.488, CGVS, 30/06/2011, p. 9). Dat u dit niet zou weten, is weinig geloofwaardig.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde geheime huwelijk. Bijgevolg kan er ook weinig geloof worden gehecht aan de problemen die daar, volgens u, uit voort vloeiden

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend. Met betrekking tot de inschatting of u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Essian, Centraal-Irak. Het CGVS is bijgevolg niet in staat om zich een correct beeld te vormen van uw profiel, uw juiste identiteit, de exacte regio vanwaar u afkomstig bent en de plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven waardoor er geen correcte inschatting kan worden gemaakt of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De status van subsidiaire bescherming kan u dus evenmin worden toegekend.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Het zijn kopies waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en die een beperkte bewijswaarde hebben. Bovendien dient het voorleggen van documenten gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals werd aangetoond, niet het geval is.

Ook inzake de asielaanvraag van uw echtgenote werd een beslissing genomen van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Een kopie van de beslissing van uw echtgenote werd toegevoegd aan uw dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van R.N.H. (verder: verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Khanke in de provincie Dohuk in Noord-Irak. U zou een Yezidi zijn. U zou tot het 5de jaar naar de lagere school zijn gegaan. U was huisvrouw. U was door uw vader uitgehuwelijkt aan uw neef Assad. In oktober 2008 leerde u in (L.S.S.H.) (OV6.729.488) kennen. Jullie begonnen een geheime telefonische relatie. In juni of juli 2009 zou uw broer u expres hebben verbrand omdat u een geheime relatie had met (S.). In oktober 2009 zouden jullie zijn weggelopen en in het geheim religieus zijn gehuwd. Op 13 of 14 oktober 2010 zou u Irak hebben verlaten samen met uw echtgenoot. In Turkije zouden jullie elkaar zijn kwijtgeraakt. U zou verder gereisd zijn naar België waar u op 26 november 2010 asiel hebt aangevraagd. Uw echtgenoot zou vanuit Turkije op 25 november 2010 zijn teruggestuurd naar Irak. Hij zou Irak opnieuw hebben verlaten op 25 maart 2011. Hij zou via Turkije naar België zijn gereisd waar hij op 10 april 2011 aankwam en de dag nadien asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een kopie van uw religieuze huwelijksakte, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw schoonvader, een kopie van een voedselrantsoenkaart van uw echtgenoot, een kopie van een legerbadge van uw schoonvader, een kopie van een certificaat in verband met de uitreiking van een medaille, een kopie van de medische commissie van het leger en een kopie van twee foto's waarop enkele militairen te zien zijn.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van

de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U hebt verklaard dat u Irak hebt verlaten uit vrees te worden vermoord door uw familie omdat jullie samen zijn weggevloden en u in het geheim bent gehuwd met (S.) (CGVS, 30/06/2011, p. 7). Er dient echter te worden vastgesteld dat u die vrees onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat de vermeende herkomst van (S.) uit Centraal-Irak niet geloofwaardig is waardoor de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas op reeds ernstig wordt ondermijnd.

Bovendien blijkt dat u en uw echtgenoot tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen hebben afgelegd over jullie relatie en huwelijk waardoor de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig wordt onderuit gehaald. Zo verklaarde (S.) bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie religieus zijn gehuwd in Essian (Centraal-Irak) in oktober 2009 (OV 6.797.824, Verklaring DVZ, 27/04/2011). U hebt bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat jullie religieus zijn gehuwd op 7 oktober 2009 in Derabun (District Zakho) (Noord-Irak) (Verklaring DVZ, 09/02/2011). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal wijzigen jullie echter jullie tegenstrijdige verklaringen hierover en beweren jullie dat jullie zijn gehuwd op 1 oktober 2009 in Ain Sifne (Sheikhan), zoals ook vermeld op de religieuze huwelijksakte die u voorlegt (CGVS, 30/06/2011, p. 3). Er mag van jullie toch worden verwacht dat jullie coherente verklaringen afleggen over waar en wanneer jullie zijn gehuwd. Zeker aangezien jullie vermeende huwelijk de oorzaak is van de problemen met uw familie. Hierbij aansluitend legden u en Sivistian uiteenlopende verklaringen af over de chronologie van de gebeurtenissen nadat jullie waren weggevloden. Uw echtgenoot verklaarde hierover het volgende: Op 1 oktober 2009 zouden jullie samen naar Derabun (in Noord-Irak) zijn gegaan waar jullie twee weken hebben gebleven. Na die twee weken zouden jullie naar Ain Sifne zijn gegaan waar jullie zijn gehuwd (OV 6.797.824, CGVS, 30/06/2011, p. 4-5). Dit klopt niet met de huwelijksakte die u voorlegt waarop staat dat jullie zijn gehuwd op 1 oktober 2009. U legt bovendien heel andere verklaringen af dan (S.). U beweert dat jullie samen zijn weggevloden op 1 oktober 2009 naar Derabun. Volgens u, gingen jullie, op diezelfde dag (op 1 oktober 2009) naar Ain Sifne om te trouwen en keerden jullie diezelfde dag terug naar Derabun, waar jullie twee weken verbleven. Daarnaast is het opmerkelijk dat u verklaart dat Derabun in de provincie Mosul (Centraal-Irak) ligt, terwijl Sivistan beweert dat Derabun niet ver van Zakho in de buurt van de Turkse grens (d.i. in de provincie Dohuk in Noord-Irak) ligt. Het feit dat jullie mekaar tegenspreken over de ligging van Derabun, doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. Dergelijke discrepante verklaringen laten weinig ruimte geloof te hechten aan jullie vermeende huwelijk en doen bijgevolg ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van de problemen die hier volgens jullie zouden zijn uit voortgevloeid.

Verder leggen u en (S.) tegenstrijdige verklaringen af over waar jullie hebben verbleven toen jullie zijn weggevloden. Na de twee weken in Derabun zouden jullie, volgens uw echtgenoot, in Ain Sifne hebben gewoond bij de zoon van Tahseen Beg (Mir van de Yezidi's) voor de periode van een jaar ongeveer. In dat jaar zouden jullie wel af en toe bij uw schoonouders in Essian hebben geloged en ook soms in Lalish in de bezoekerszaal van Tahseen Beg, maar in Lalish zouden jullie nooit in iemands huis hebben geloged. Een maand voor jullie vertrek zouden jullie bij uw schoonouders in Essian zijn gaan wonen (OV 6.797.824, CGVS, 30/06/2011, p. 5-6). U geeft echter een andere versie op. Na die twee weken gingen jullie voor de periode van een jaar bij de Mir wonen. Volgens u, heeft de Mir twee huizen: één in Lalish en één in Ain Sifne en verbleven jullie langer in zijn huis in Lalish dan in zijn huis in Ain Sifne. Jullie verbleven dat jaar eerst een maand in Lalish bij de Mir thuis, dan een maand in Ain Sifne en dan afwisselend tussen Lalish en Ain Sifne. U rept er met geen woord over dat jullie ook af en toe bij uw schoonouders hebben geloged (CGVS, 30/06/2011, p. 5). U haalt louter aan dat jullie een tijdje voor jullie vertrek bij uw schoonouders ging logeren. Hierover legt u echter weinig coherente verklaringen over af. Zo verklaart u bij de aanvang van het gehoor op het CGVS en tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u er een maand zou hebben verbleven voor uw vertrek uit Irak (CGVS 30/6/2011 p.2, Verklaring DVZ, vraag 9). Later tijdens uw gehoor verklaart u dat jullie in oktober 2010 bij uw schoonouders zijn gaan wonen. U weet echter niet exact voor hoelang. Op 13 of 14 oktober 2010 zouden jullie van daaruit samen het land hebben verlaten (CGVS, 30/06/2011, p. 5). Dit houdt in dat u niet meer dan twee weken bij uw schoonouders zou zijn gebleven. Uw echtgenoot beweert dan weer dat jullie een maand voor jullie vertrek bij uw schoonouders in Essian zijn gaan wonen (OV 6.797.824, CGVS, 30/06/2011, p. 5-6).

Ook over jullie vertrekdatum uit Irak lopen de verklaringen uiteen. U verklaart dat jullie op 13 of 14 oktober 2010 vanuit Essian samen het land hebben verlaten (CGVS, 30/06/2011, p. 5). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat jullie op 4 november 2011 Essian hebben verlaten (Verklaring DVZ, 09/02/2011). (S.) verklaarde dan weer dat jullie Essian hebben verlaten op 13 of 14 november 2010 (CGVS, 30/06/2011, p. 5).

Bovenstaande verregaande discrepanties ondermijnen op ernstige wijze uw geloofwaardigheid.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw echtgenoot beweert dat de Baba Sheikh (de geestelijke leider van de Yezidi's) aanwezig was op uw vermeende huwelijk, maar dat hij zijn naam niet kent (OV 6.797.824, CGVS, 30/06/2011, p. 3). Het is bevreemdend dat een Yezidi de naam van zijn geestelijke leider niet kent, zeker als die aanwezig was op zijn huwelijk en als die naam vermeld staat op de huwelijksakte die hij voorlegt. Naast de Baba Sheikh vermeldt uw echtgenoot de mukhtar van Essian en twee onbekende getuigen (OV 6.797.824, CGVS, 30/06/2011, p. 3). U daarentegen rept met geen woord over de aanwezigheid van de Baba Sheikh. U vermeldt dat de Mir Tahseen Beg, de mukhtar van Essian en twee onbekende getuigen aanwezig waren op jullie vermeende huwelijk (CGVS, 30/06/2011, p. 3). De Mir en Baba Sheikh zijn nochtans andere personen, een onderscheid dat u als Yezidi verondersteld wordt te kennen. De Mir is de wereldse leider van de Yezidi's en Baba Sheikh is de geestelijke leider. Daarbij aansluitend is het zeer opvallend dat noch u, noch (S.) de namen van de getuigen op jullie huwelijk kennen, zelfs al staan die vermeld op de huwelijksakte die jullie voorleggen (CGVS 30/6/2011 p.3). Verder is het opmerkelijk dat zowel u als uw echtgenoot beweren dat er niets symbolisch werd gedaan om het huwelijk te bevestigen (OV 6.797.824, CGVS, 30/06/2011, p. 3, CGVS, 30/06/2011, p. 11). Terwijl bij een religieus Yezidi huwelijk de bruid en de bruidegom gezamenlijk een stuk brood breken en eten als symbool van de echtverbintenis. Het is ook vreemd dat u niet weet in welke periode er niet mag worden gehuwd, volgens de Yezidis (CGVS, 30/06/2011, p. 11). Aangezien jullie beweren in het geheim te zijn gehuwd volgens de Yezidi traditie, mag er toch worden verwacht dat u dat weet (OV 6.729.488, CGVS, 30/06/2011, p. 11). Zeker aangezien er volgens de Yezidi traditie strenge regels in acht dienen te worden genomen met betrekking tot de periode waarin men kan huwen.

Ook over jullie beweerde geheime relatie leggen jullie onwaarschijnlijke en tegenstrijdige verklaringen af. U beweert dat u vanaf oktober 2008 gedurende een jaar een telefonische relatie met (S.) had. Hij beweert dat jullie één of twee keer om de twee dagen telefonisch contact hadden. Volgens uw echtgenoot belde u dan met uw GSM naar zijn GSM. (S.) liet zijn GSM rinkelen en dan belde hij met zijn GSM terug naar uw GSM (OV 6.797.824, CGVS, 30/06/2011, p. 8-9). U verklaarde echter dat u niet met uw eigen GSM naar hem belde maar met die van uw nicht (CGVS, 30/06/2011, p. 8). Dat (S.) niet wist dat u met de GSM van uw nicht belde is opmerkelijk. Als jullie gedurende een jaar een geheime telefonische relatie hadden en als u (S.) het GSM nummer van uw nicht had gegeven omdat uw broer uw GSM controleerde, is het toch wel onwaarschijnlijk dat uw echtgenoot hier niet van op de hoogte was (CGVS, 30/06/2011, p. 9). Verder blijken jullie verklaringen over welke van uw familieleden op de hoogte waren van jullie relatie uiteen te lopen. U hebt verklaard dat uw ouders op de hoogte waren van uw geheime relatie omdat uw broer het hen had verteld (CGVS, 30/06/2011, p. 9), terwijl uw echtgenoot beweert dat uw ouders niet op de hoogte waren van jullie geheime relatie (OV 6.797.824, CGVS, 30/06/2011, p. 9). Dat uw echtgenoot niet zou weten dat ook uw ouders is weinig geloofwaardig.

Hierbij aansluiten moet worden vastgesteld dat de beweerde herkomst van uw echtgenoot uit Centraal-Irak niet geloofwaardig is, waardoor de geloofwaardigheid van jullie ingeroepen vluchtrelaas verder op ernstige wijze wordt ondermijnd. De beslissing van uw echtgenoot werd toegevoegd aan uw dossier.

Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw bewering als zouden jullie samen zijn weggelopen en zonder de toestemming van uw ouders zijn gehuwd. Aangezien er weinig geloof kan worden gehecht aan jullie beweerde 'geheime huwelijk' kan er ook weinig geloof worden gehecht aan de problemen die daar, volgens jullie, uit voortvloeiden. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

U bent een burger afkomstig van Khanke in Noord-Irak. U verklaart hier geboren en getogen te zijn. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie bij het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

Ook inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot werd een beslissing genomen van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Vooreerst moet worden vastgesteld dat u geen enkel reis- of identiteitsdocument voorlegt waardoor noch uw reisweg, noch uw identiteit kunnen worden geverifieerd. Het gaat om kopies waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en waarvan de bewijswaarde beperkt is. Bovendien dient het voorleggen van documenten gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals werd aangetoond, niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet) alsook een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoekende partijen citeren vervolgens artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en toetsen hun situatie en het door hen aangehaalde feitenrelaas aan de criteria zoals vastgelegd in dit artikel; ze verwijzen in dit verband naar rechtsleer van D. Vanheule.

Verzoeker betoogt inzake de opgeworpen tegenstrijdigheid over het feit of hij al dan niet een nationaliteitsbewijs had in Irak, dat het om een misverstand gaat op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) en hij volhardt in zijn verklaringen zoals afgelegd op het gehoor.

Verzoeker het niet eens is met zijn opgeworpen gebrekkige kennis omtrent zijn regio. Verzoeker stelt dat hij geïsoleerd leefde in een beperkte leefwereld, niet vaak naar andere dorpen ging, niet van de stad komt, in een klein dorp is opgegroeid, dat de problemen die zich in de dorpen voordoen niet worden getoond op televisie en dat hij wel degelijk laaggeschoold is omdat hij in het vijfde leerjaar zat.

Verzoekster voert aan dat zij niet ondervraagd werd over de dorpen rond Essian en dat dit niet onbelangrijk is aangezien zij een jaar in deze regio heeft verbleven.

Inzake de verklaringen aangaande de grens tussen Centraal-Irak en Noord-Irak stelt verzoeker dat er verwarring is ontstaan over het al dan niet oversteken van deze grens en dat dit te wijten is aan de context waarin de vragen gesteld zijn. Verzoeker verklaart dat hij de vraag geïnterpreteerd had in de zin van als 'toerist zijnde' de grens te zijn overgestoken. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen inzake het oversteken van de grens en legt een doorsnee grenscontrole uit.

Verzoeker wijt zijn onwetendheid en gebrek aan informatie aangaande de naam van de partij van Saddam Hussein, het moment dat het regime van Saddam Hussein ten val werd gebracht en de namen van Koerdische partijen aan de zenuwen, stress en de omstandigheden van het gehoor, evenals aan het feit dat hij in die periode omwille van het gevaar niet naar buiten is gegaan en dat hij niet in politieke zaken is geïnteresseerd.

Verzoekende partijen voeren omtrent de opgeworpen onderlinge tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen over hun relatie en huwelijk aan dat zij hun huwelijk in een roes hebben beleefd, angstig waren, het huwelijk in het geheim werd voltrokken zonder tierlantijntjes en ze onder grote druk en veel stress stonden. *"Omwille van die reden houden verzoekers slechts vage herinneringen over aan hun huwelijk en de dagen er rond".*

Inzake het verblijf na het huwelijk argumenteren verzoekers omtrent de duur van het verblijf in de verschillende plaatsen en hoe ze de verblijfplaatsen beschouwden

Verzoekers betogen dat zij hebben verklaard dat Baba Sheikh aanwezig was op het huwelijk en dat er een misverstand is. Zij kennen de aanwezige getuigen niet omdat het huwelijk snel moest gebeuren en *"hun huwelijk in een roes hebben beleefd".*

Verzoekers stellen dat er geen tijd was voor symboliek en tradities op hun huwelijk, dat alles snel afgehandeld diende te worden, dat verzoekster omwille van stress tijdens het gehoor de vraag aangaande de periode waarin niet gehuwd mag worden niet kon beantwoorden.

Verzoeker beaamt dat hij niet wist dat verzoekster tijdens hun contacten de gsm van haar niet gebruikte.

2.1.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.2.2. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit. In de mate dat verzoeker de opgeworpen tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen afgelegd op het CGVS en de 'Verklaring' op DVZ (zie stuk 13, verklaring, nr. 21) over het feit of hij al dan niet een nationaliteitsbewijs bezat in Irak, tracht te vergoelijken door te stellen dat het om een misverstand gaat op DVZ, dient te worden vastgesteld dat dergelijk *post factum* verweer geenszins de terecht vastgestelde tegenstrijdigheid, die zijn weerslag vindt in het administratieve dossier, weerlegt. Van verzoeker kan verwacht worden dat hij coherente verklaringen aflegt inzake de identiteitsdocumenten die hij in zijn bezit heeft gehad.

Omtrent verzoekers gebrekkige kennis omtrent zijn regio (en land) van afkomst dient te worden opgemerkt dat het niet onredelijk is om enige kennis te verwachten omtrent omliggende dorpen en hun etnische samenstelling, de twee belangrijke rivieren en de provincies. Hetzelfde geldt voor de naam van de partij van Saddam Hoessein en de evenementen in zijn vermeende regio van herkomst tijdens de val van het regime van Saddam Hoessein, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing. Uit verzoekers verklaringen, zoals ook terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt tevens dat hij onwetend is over de namen van Koerdische partijen. Hij is ook onbekend met terroristische organisaties hoewel hij ook ten aanzien van hen een vrees koestert omwille van de beroepsbezigheden van zijn vader. Verzoekers verklaringen in het verzoekschrift voor deze aangehaalde onwetendheden kunnen echter niet worden aanzien als een dienstig verweer daar hij onwetend is omtrent elementen die tot zijn directe leefomgeving behoren of behoorden.

Verzoeker legde daarenboven incoherente en niet-plausibele verklaringen af aangaande zijn huwelijk, namelijk (i) omtrent de plaats van het huwelijk, Essian (verklaring DVZ, nr. 15) dan wel Ain Sifne (gehoor CGVS I, p.3); (ii) omtrent de plaatsen van verblijf voor het huwelijk op 1 oktober 2009 (*ibid.*, p.4) daar deze plaatsten niet overeen stemmen met de datum en plaats van het huwelijk (iii) de onwetendheid over de naam van de op het huwelijk aanwezige Baba Sheikh (*ibid.*, p.3), hetgeen niet aannemelijk is gelet op de belangrijke positie van deze persoon in verzoekers voorgehouden godsdienst (iv) de namen van de getuigen op het huwelijk, hoewel deze namen figureren op de bijgebrachte huwelijksakte. Verzoekers betoog inzake het feit dat ze in "een roes" leefden en er slechts vage herinneringen zijn omtrent "hun huwelijk en de dagen er rond" kan geenszins aangenomen worden daar voorgehouden wordt dat dit huwelijk een ingrijpende gebeurtenis was in zijn leven en een aanleiding vormde voor de vlucht uit zijn land van herkomst.

Voormelde vaststellingen ondermijnen verzoekers geloofwaardigheid inzake zijn vermeende regio van herkomst en vluchtrelaas. Kritiek op de overtollige motieven kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

2.1.2.3. Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake haar identiteit, hetgeen een negatieve indicatie is voor haar geloofwaardigheid.

Van verzoekster, die aanvoert dat haar huwelijk de oorzaak is van de problemen met haar familie, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij correct kan aangeven waar en wanneer zij gehuwd is. Te dezen stelde zij bij DVZ dat zij op 7 oktober 2009 huwde in Derabun (stuk 13, verklaring, nr.15) terwijl zij op het gehoor bij het CGVS verklaarde te zijn gehuwd op 1 oktober 2009 in Ain Sifne (stuk 5, p.3). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt op fundamentele wijze verzoeksters geloofwaardigheid.

Tevens verklaarde zij dat de Mir aanwezig was en verklaarde zij dat Baba en Mir hetzelfde is, terwijl uit de toegevoegde landeninformatie blijkt dat beiden een onderscheiden positie bekleden binnen de Yezidi-religie.

Verzoekster was ook onwetend over de naam van de twee getuigen op haar huwelijk (stuk 5, p.3).

Voormelde vaststellingen omtrent essentiële elementen van haar relaas ondermijnen verzoeksters geloofwaardigheid inzake haar huwelijk en de daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging.

Waar verzoekster opwerpt dat zij niet ondervraagd werd over de dorpen rond Essian en dat dit niet onbelangrijk is aangezien zij een jaar in deze regio heeft verbleven, wordt verweerder door de Raad gevolgd waar hij repliceert dat in de bestreden beslissing terecht is opgemerkt dat verzoeker en verzoekster onderling tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de plaats(en) waar zij na hun huwelijk zouden hebben verbleven alsook over hun beweerde geheime relatie in het algemeen.

2.1.2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.1.2.5. Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming en een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker volhardt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak en dat kandidaat-vluchtelingen afkomstig uit provincies in Centraal-Irak tot op heden de subsidiaire beschermingsstatus krijgen. Verzoeker kan zich evenmin in Noord-Irak, Koerdistan, vestigen omwille van de vrees voor zijn schoonfamilie.

Amnesty International roept in zijn rapport *'European states must stop forced returns to Iraq'* van 10 november 2010 ook op om geen Iraakse burgers gedwongen terug te sturen naar Irak. In het rapport van Amnesty International worden tevens de problemen van teruggestuurde Irakezen aangehaald. De commissaris-generaal is blind voor de werkelijkheid. Irak valt niet op te splitsen in veilige en onveilige regio's. In alle provincies sluimert het geweld en loeren terroristische aanslagen om de hoek. Schijnbare stabiliteit is onvoldoende om subsidiaire bescherming te weigeren.

2.2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. De verzoekende partijen preciseren in het geheel niet welk artikel van de aangevoerde richtlijn zij *in casu* geschonden achten zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2.2. Benevens de vaststelling dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt dat de situatie in zijn voorgehouden regio van herkomst beantwoordt aan de bepalingen van artikel 48/4, § 2, c), toont verzoeker omwille van de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake zijn regio van herkomst en zijn relaas, alsook de elementen in het dossier, niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.2.3. Verzoekster voert geen argumentatie ten aanzien van haar persoon inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS